

fra den VVS-installatør, der har repareret skaden. Da forbrugere ikke kan forpligtes til at opbevare regnskabsbilag, bør der ikke lægges særlig vægt på dette moment for så vidt angår sager, der er opstået før lovens vedtagelse, jf. bemærkningerne til § 2.

Til § 2.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft fra og med første afgiftsperiode i 2001. Det kan imidlertid konstateres, at det er »almindelige mennesker«, som får en ofte meget stor regning på adskillige tusinde kroner, og hvor en væsentlig del af beløbet er afgifter og moms. Den hidtidige eftergivelsesregel, der indtil 1. januar 2001 henviste til momslovens § 83, og fra den 1. januar til opkrævningslovens § 15, skal praktiseres restriktivt og har derfor kun i ganske sjældne tilfælde kunnet anvendes til at eftergive afgifter overfor den endelige forbruger. Det er endvidere ofte ganske tilfældigt, om et brud er opstået før eller efter lovens ikrafttræden. Det foreslås derfor, at der også gives mulighed for at eftergive beløb, som hviler på afgiftsperioder før lovforslagets ikrafttræden. Det foreslås, at der kan eftergives betaling af krav i forbindelse med vandspild, som er opkrævet efter 1. januar 1996. Såfremt det almene vandforsyningsanlæg tidligere har eftergivet forbrugeren vandprisen inkl. afgifter i forbindelse med vandspild - og således selv har båret tabet - vil der ikke kunne opnås eftergivelse.

I forhold til de gamle sager foreslås indført en forenklet procedure, således at det er forbrugeren, der over for de lokale told- og skattemyndigheder ansøger om eftergivelse. Ligeledes stilles der ikke krav om, at

vandværket eftergiver vandprisen i samme omfang, som der sker eftergivelse af vandafgiften. Vandværkerne kan derfor ikke forpligtes til at lade sig involvere i forbindelse med denne eftergivelsesordning. Den nødvendige dokumentation må derfor tilvejebringes af forbrugeren. I de gamle sager, som er blevet forelagt told- og skattemyndighederne, må denne dokumentation i det store hele anses for tilvejebragt.

For den enkelte forbruger består vandbetalingen af en række a conto bidrag, som efterreguleres ved en endelig, årlig vandafregning, der normalt fastsættes ved måling. Hvis der tages udgangspunkt i opkrævnings-tidspunktet, opnås den fordel, at vandspild, der er sket i den periode, som afsluttes med en slutaftregning til forbrugeren i 1996, vil være omfattet. I gennemsnit vil dette betyde, at der kan eftergives vandspild tilbage til 1. juli 1995. Det vurderes, at ingen - eller kun meget få - af de kendte vandspildssager er ældre end dette tidspunkt. Samtidig undgås problemer med dokumentation for vandspild, der i øvrigt ville være forældet, og som derfor kan være vanskelig eller umulig at tilvejebringe.

Det foreslås af såvel dokumentationsmæssige som administrative grunde, at der indsættes tidsmæssige grænser for, hvornår gamle sager senest skal være indbragt for de statslige told- og skattemyndigheder. Disse grænser er forsøgt bragt i så stor overensstemmelse med bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmaterialer og med den femårige forældelsesregel, som muligt, således at der tilvejebringes en kontinuerlig overgangsordning.